Temps Ordinari - Vint-i-setè diumenge

Per FrancescX el dl., 28/09/2020 - 00:00

Is 5,1-7
Fl 4,6-9
Mt 21,33-43

Israel, la vinya del Senyor

“La vinya del Senyor de l'univers és el poble d'Israel, i els homes de Judà són els ceps que ell havia preferit. N'esperava justícia, però no hi veu sinó injustícies; n'esperava bondat, però hi sent el clam dels oprimits”. Són paraules del profeta Isaïes a la primera lectura d’avui.

Jesús inspirat en aquest text d’Isaïes elabora la paràbola que hem escoltat, amb la que vol significar la història del seu poble, el poble estimat per Déu, el poble que ha estat objecte de les seves promeses, el poble que ha estat alliberat del l’esclavatge, el poble a qui se l’hi ha donat una terra fèrtil que , amb llenguatge de la tradició jueva, brolla llet i mel, una terra que havia de ser cuidada, els fruit de la qual n’havia de gaudir tot el poble.

El Senyor ha volgut recollir el fruit que havia de donar la vinya, que no era altre que el fruit compartit. I al llarg de la història havia enviat profetes que, davant la apropiació de la vinya per part dels poderosos, en perjudici dels senzills, denunciaven aquestes grans injustícies vigents al llarg dels diversos temps, i instaven al poble a reparar-les i a emmenar-se. Però els poders establerts i fàctics els perseguien i els eliminaven. Fins arribar a perseguir i treure’s del damunt executant-lo a la creu el mateix Fill del Senyor, Jesús de Natzaret.

La creació, la vinya del Senyor

La vinya relatada per Jesús és no solament tot el que Déu va donar al Poble considerat escollit i estimat. És, també, tota la gran vinya que ha donat a tota la humanitat. És tota la creació sortida del seu amor, perquè la humanitat la cuidés, la cultivés i compartís els seus fruits amb tots els éssers humans, molt estimats per Ell.

Al llarg de la història de la humanitat, com s’ha cuidat, cultivat i compartit aquesta gran vinya de la creació? I el Senyor de la gran vinya al llarg de la historia i, especialment, després d’haver enviat els seu propi Fill mort a la creu, però després ressuscitat, ha seguit enviant nombrosos, incomptables homes i dones que esperaven poder cuidar, cultivar i compartir els fruits de tota aquesta vinya. I no han tingut opció, o se’ls hi ha negat l’obtenció del fruit de la vinya, que, inclús molts d’ells, s’havien esmerçat a cuidar i cultivar amb la seva pròpia suor.

I Jesús ens va dir que aquests incomptables homes i dones a qui se’ls impedia i negava el gaudi dels fruits de la vinya de la creació, eren Ell mateix. Jesús s’ identifica amb ells. A Jesús mateix se li nega.

El clam de la terra i el clam dels pobres

Per això el papa Francesc, recollint l’esperit de sant Francesc d’Assís, la festa del qual avui també celebrem, va donar un crit d’alerta en la encíclica “Laudato si”, denunciant el mal tractament que la humanitat està donant a la gran vinya de la creació, i la injusta distribució que es fa dels seus fruits.

Tot plegat, una perversió del pla i projecte de Déu: ni la desitjada cura i respecte per la seva obra, ni el cultiu degut i compartit, ni la justa distribució dels fruits.

Des del primer de setembre, fins avui, sota el lema “Temps de Creació” el papa ha promogut, en comunió amb les altres esglésies cristianes, unes setmanes de pregària i sensibilització, perquè s’aconsegueixi donar resposta “al clam de terra i al clam dels pobres”.

Tant de bo ens sentim moguts a secundar-ho, cada u des del seu context i amb les petites o grans oportunitats i possibilitats.

ETIQUETES
VINYA CREACIÓ ECOLOGIA COMPARTIR